

پرچم ایران

ما مله ایرانیم و ایران وطن ماست	ما را چه مرا می است بجز آنچه وطن خواست
جز او نپرستیم و نترسیم بجز او	جز او نشناسیم که او موطن اعلی است
اندیشه وارست	فخریه کسری است
هان تکیه گه ملت مانیست بجز او	نیروش ز ما هیچ جدانیست بیک مو
ما مظهر نیروی توانای خداییم	ز اینرو نهراسیم ز شیطان و ز جادو
تا دنیا برپاست	ایران برجاست
ما طالب صلح و صفا، دشمن جنگیم	ما عاشق نا میم و فرار از صف ننگیم
رنگی نتوان بست بما نیک بدانید	جان باخته پرچم زیبای سه رنگیم
زیبا و دل افراست	او بسته به جانهاست
سبزش به نشان سبزه نورو ز بهار است	آن رنگ سپیدش بمیان طلعت باریست
قرمز که ز خون دم زند آن رمز جهاد است	بر کالبد خصم یکی ضربت کاریست
در پرچم ایران بنگر هیکل شیری است	وین شیر نشانی ز شجاعت و دلیری است
شمشیر کشان شیر بپا خواسته محکم	در پشت همین شیر چه خورشید منبری است
این پرچم زیباست	که معشوق دل ماست

دیدار یار و صحبت یارانم آرزوست
افتاده امر به غربت و ایزانم آرزوست
پرشد ز شیخ و مفتی و ملا، دیار ما
از دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

این ۲۴ سال دوره گسست بود. ایرانی باید از خواب بیدار
شود و با دشمنان خجستگی و شکوه فرهنگ والای ایرانی
این (کهن تاریخ) سرزمین گیتی به نبرد برخیزد و بخود
آید که:

« او کیست و هویت ملی او چیست ؟ »

تندرستی، بهنامی، بهکامی، بهزیستی
رادر سال نو که نوید آور آرامش، راستی
و دوستی است برای سرکار و خانواده
آرزو مینماید. بدر دین دیانی